

DOUFEJME, ŽE BUDOU ZASE SEDĚT SPOLU

Kdo? Velký Čáp a Ten, jehož jméno se nevyslovuje. Kde? To rozhodnou soudy, ale Berbrovi bych přál nějakou Asii. Třeba Špilas.

Takže není pravda, že vláda nic nedělá. Dělá. Něco se ovšem povede víc, něco míň. Nejdřív nám plukovník zavřel stadióny, ale když už byli v tom zavírání, tak došlo i na nejmocnějšího muže fotbalového hnutí a jeho rozhodcovské bratrstvo Kočičí pracky. Vypadá to, že slovy klasika: „Všechno bylo cinklý, voe.“

Roman Berbr v českém fotbale v pondělním odpoledni skončil. Z vazební věznice rezignoval na všechny funkce, které zastával. Už není místopředsdou Fotbalové asociace ČR, skončil ve výkonném výboru, odstoupil i z funkce předsedy krajského fotbalového svazu v Plzni. Jeho rezignaci přivezl na pražský Strahov jeho právní zástupce ve chvíli, kdy při online jednání rokovala fotbalová vláda projednávající dopady aféry, kterou odstartovala v pátečním ránu razie detektivů právě na Strahově i na dalších místech republiky a měla pokračování v neděli u Obvodního soudu pro Prahu 6.

Případ řeší ústecká expozitura Národní centrály proti organizovanému zločinu. Dvacítku obviněných podezírá z toho, že se účastnili ovlivňování výsledků zápasů v nižších fotbalových soutěžích prostřednictvím rozhodčích. Kriminalisté tvrdí, že tuto trestnou činnost řídila organizovaná zločinecká skupina.

Jaká, je to zpráva? Je to dobrá zpráva. Ale vítězství pravdy a lásky nad zlem a nenávisť? Rád bych tomu věřil, ale ne. Nevěřím. Jak je možné, že jim to tak dlouho procházelo? Když to všichni věděli? Podle mě, jde o systémovou věc. Systém celosvětového businessu zvaného fotbal (kopaná). V kontextu světového (evropského) fotbalu jde o standardní věc. Korupční skandály FIFA a UEFA jsou dostatečně známé. Ve vězení kromě Berbra, Pelty či Horníka byli nebo měli být i např. Blattner, Platini, Havelange a mnozí další. Většinou, ale jen na chvíli zmizí do ústraní, hrozně rozhořčení neoprávněnými obviněními. Vždyť to nedělali pro sebe. A všichni se vrací. Jako zombie. Asi jim fotbal vážně chybí☺ Není náhoda, že Berbrova rúže Damková se [za Tačkovi pomoci] vypracovala až na vysokou pozici v orgánech UEFA. A že pracuje s rozhodčími, už nikoho nepřekvapí. Momentálně nevíme – odstoupila, odstoupí nebo ji kámoši podrží? To ví snad jen slovinští rozhodčí.

Je to náhoda? Přitahuje fotbal zločinecké živly? Nebo jen fotbal dokáže zajistit pozici a příjmy i lidem, kteří by si díky svým morálním vlastnostem (a často IQ) v jiném odvětví ani neškrtili? Protože je historie učitelkou života, podívejme se na celou věc z širší perspektivy.

Nejprve definice fotbalu:

- Fotbal (z anglického football, foot = noha, ball = míč), též kopaná, je kolektivní míčová hra, která je nejpobulárnějším kolektivním sportem na světě. Ve fotbale hrají dvě družstva po jedenácti hráčích na obdélníkovém, nejčastěji travnatém hřišti. Jejich cílem je dosáhnout více branek (gólů) než soupeř.

Alternativní definice to doplní☺

- Fotbal je hra, kterou hraje dvaadvacet lidí a kterou vždycky vyhraji Němci.
- Fotbal je hra gentlemanů, kterou hrají barbaři a ragby je hra barbarů, kterou hrají gentlemani.
- Fotbal je brutální hra dělnické třídy.

Jak dokazuje historie fotbalu.

V historii nalezneme mnoho míčových her, které postupně dávaly vzniknout fotbalu moderní doby. Ve 4. a 3. století př. n. l. kopali nejprve vojáci, později i obyčejní lidé, do koule ze zvířecí kůže vyplněné vlasy či peřím. Tuto hru nazývali „Ts´uh – kúh“ a ta se stala prostředkem zvyšování fyzické zdatnosti vojáků. Ve starověkém Egyptě byl fotbal hrán o tisíc let později a odtud se patrně rozšířil do Řecka a Říma. V Řecku byla tato hra nazývána „Sphaira“. Římsí legionáři se zasloužili o rozšíření po celé říši a hra dostala název „Ollis“. Tato hra se dostala na území Anglie během dobývání Římany. Není zcela jasné, zda Římané zcela iniciovali nebo pouze ovlivnili hru na ostrově, ale Britové se i o tisíc let poté stále věnovali různým míčovým hrám. Mezi ty nejrozšířenější patřil zejména lidový fotbal, který se konal obvykle na vánoce a Nový rok. Hřiště nebývalo některak vymezené, povětšinou jím bylo celé město, hry se účastnily až stovky hráčů a za branky byla považována významná místa ve městech, přičemž jejich vzdálenost byla mnohdy několik mil. Není divu, že vstřelit gól, neboli dopravit míč na takové místo, stačilo mnohdy na vítězství a čekalo se na něj někdy i celý týden. Při hře neexistovala žádná omezení, která by zabránila například nepřiměřené tvrdosti. Z tohoto důvodu bylo běžným jevem takových utkání vyřizování účtů, poškozování soukromých majetků, bitky a podobné. Původní hra byla spíše prostředím pro nevážné boje mezi mladíky z přilehlých měst a vesnic. Dokonce tvrdí, že přítomnost míče byla mnohdy vedlejší, oproti vyřizování sporů o pozemky a dalším nezákonným příležitostem. Uvádí se celkem výstižné označení pro fotbal této doby jako „Dábelské zabíjení času.“

Takže zatímco hokej vznikl jako duchovní hra k potěše Bohů a alternativa války, fotbal jako krytí nezákonných aktivit. Takže, aby se dal soutěžně hrát jako „sport“, je v něm naprosto klíčová role rozhodčího.

Nechme promluvit historii. Derby Sparta x Slavia. „Již první derby podnítilo mezi oběma kluby dlouholetou revnivost. Soupeři se sešli k prvnímu společnému utkání 29. března 1896 na Císařské louce na Smíchově. V utkání padl pouze jeden gól, a to do slávistické branky. Rozhodčí Josef Rössler-Ořovský se však po zápase nechal ovlivnit hráči Slavie, kteří si stěžovali, že by neměl gól platit, a branku nakonec odvolal.“ Krása. Stačí jeden člověk a 22 pitomců se honilo 90 minut úplně zbytečně.

Rozhodčí prostě dělají ten pravý fotbal. A vidíme to každý den. I v Lize Mistrů, i v Premier League. Vzpomeňme na kvalifikaci Slavie Praha a jejího slovinského kata Damira. Absurdní opakování pokutového kopu na základě nevyžádaného upozornění VAR rozhodl rozhodčí, aniž by se na opakovaný záběr podíval. Nepotřeboval to. Už bylo přece rozhodnuto. Na vyšších místech a on jen plnil zadání.

Nechápu já ani rozhodčí Příhoda:

„Pravidlově to bylo v pořádku, pro fotbal to ale dobré není. Nicméně tento přístup k pokutovým kopům UEFA po rozhodčích vyžaduje. Můj názor ale je, že tímto striktním pravidlem fotbal sám na sobě páchá sebevraždu. V podstatě se dnes fanoušci hádají o špičku kopačky při posouzení ofsajdových situací, řeší se centimetry... Jsou to všechno záležitosti jdoucí proti fotbalu. Ovšem opakují: z hlediska pravidel byla intervence VAR a opakování celé situace zcela v pořádku.“

Proč UEFA vyžaduje takhle striktní přístup při zahrávání penalt?

„Zřejmě aby padalo víc branek, jiné vysvětlení nemám. Zřejmě brankáři dříve vybíhali víc a znemožňovali exekutorům v dosažení gólu, tak se UEFA vydala touto cestou.“

Tak to určitě. A ještě tu o Budulínkovi.

Přešlap brankové čáry brankářem je rozhodně jeden z nejpalcivějších problémů fotbalu a je dobře, že se na to UEFA (pravidlová komise – tzn. rozhodčí) zaměřuje. Bláhově jsem si myslel, že pravidla slouží k tomu, aby jeden z účastníků hry nezískal neoprávněnou výhodu. Ale to ne. Pravidla evidentně určena

k něčemu jinému. K tomu, aby s nimi mohli pracovat rozhodčí. Prostě pravidlově jsme krytý a na nějakýho ducha hry se můžeme akorát vysr..t. Kdo ho kdy viděl? A přesně podle toho pracují i s videorozhodčím. Když už nebylo v lidských silách blokovat vstup moderních technologií do fotbalu, udělali z VARu něco, co si na začátku nikdo neuměl představit. Nástroj k ovlivňování hry, který ještě

anonymně kryje rozhodování hlavního rozhodčího. Jeden příklad z Anglie [viz.foto]. Tohle stačí na odvolání gólu?!!!

Chtěl bych, aby mi nějaký rozhodčí/funkcionář vysvětlil, jakou výhodu získal útočník vystrčením ruky (resp. ramene – kde v pravidlech je definován začátek ramene?) nad linii ofsajdové čáry? Jak je ta čára přesná (je pro konkrétní stadion, kolik stálo její vytvoření)?

Proč řeší UEFA centimetrové přešlapy, ale jako problém nevidí věci, které trápí fanoušky na celém světě. Jako:

- Simulování hráčů
- Zdržování hry
- Pravidlo o hraní rukou
- Komunikování rozhodnutí rozhodčího (nejen VAR) hráčům i divákům

A to všechno by šlo snadno napravit. Jak ukazuje třeba příklad ragby a dalších sportů, prostředky k tomu rozhodčí mají.

Nepřijde Vám zvláštní, že přitom jak je fotbal jednoduchá hra, má tak složitá pravidla, že je nikdo kromě rozhodčích (?) nezná. Připomíná mi to zákony v ČR, které dávají právníkům možnost udělat rozhodnutí, jak potřebují. Ale podle zákona. Je to náhoda? Je to schválně.

Co taky čekat od sportu, která vychovává hráče slogany jako „Kontakt tam byl“, „Byla to Boží ruka“, „Zkušeně si došel pro penaltu“, atp. Já svoje dítě na fotbal nedám. Nechci, aby se učili „jít štěstíčku naproti.“ A upřímně se dost divím sponzorům, že jsou ochotní dávat peníze do takové „hry“. Třeba jim to taky vyhovuje. Že to ve finále dopadne, jak má. Navíc fotbal je celosvětový fenomén. Je to totiž jediná hra, při které vlastně nepotřebuješ vybavení a s minimálními předpoklady a úsilím má každý, kdo se zapojí, šanci vydělat nadstandardní peníze. Ale nic není zadarmo. Konspirační teorie tvrdí, že svět řídí Illumināti. Možná, ale jisté to není. Že fotbal řídí (a vždy řídili) rozhodčí je evidentní.

Ale co si myslím já, není důležité. Fotbal se musí změnit od zdola. Pokud to všechno nevádí a vyhovuje amatérským hráčům, tak není změna možná. Pokud je baví hrát za vlastní peníze sranda soutěž, kde jednou za čas uplatí rozhodčího prasetem. A pak radostně slaví vítězství nad sousední vesnicí. Nic se nezmění. Rozhodčí budou páni a oni jen ti užiteční idioti.

Fotbal není hra, je to nápodoba života, asi proto tak fascinuje intelektuály. Ale čeho je moc, toho je příliš. Už několik let nekoukám na fotbalové MS, kde je podle mě 75% politiky na 25% fotbalu – což mě nebaví a teď mám pocit, že nějaký čas vynechám i Ligu Mistrů. Baví mě sledovat sport. Na divadlo chodím do divadla. Na lepší herce než je Neymar. Na závěr jeden citát pro odlehčení tématu? „Všechno zlo pochází z Brna...“ Roman Berbr.

Sportu zdar a rozhodčí – polepšete se.

Marek Lichtenberk